

Motion till riksdagen

1988/89:U576

av Inger Schörling m.fl. (mp)

Sverige och Europasamarbetet

För motivering, se också motion mp:150 ang. Sverige och Europasamarbetet.

De mest fantasifulla uppskattningar av hur mycket folk "tjänar" på EG har gjorts. Från EG självt (Cecchini-rapporten) hävdas, att den inre marknaden skulle öka BNP med 3,2 – 5,7 procent, sänka inflationen med 4,5 – 7,7 procent och öka sysselsättningen med 1,3 – 2,3 milj. jobb.

Valet av parametrar är avslöjande för EGs rent ekonomistiska grundsyn. Hög sysselsättning är visserligen viktig också för grön politik, men i det sammanhanget är Cecchini-rapporten snarast blygsam i ett EG med 16 milj. arbetslösa. Också lägre priser är ett angeläget grönt mål, eftersom inflation oftast gynnar de redan rika på de fattigas bekostnad.

Men hög BNP? Som vi redovisat i andra sammanhang är vi övertygade om, att hög BNP inte automatiskt löser de viktiga välfärds- och miljöproblemen utan i själva verket ofta bidrar till att skapa dem. Vi skall inte vidare argumentera om detta här; det viktiga är att betona att EG självt väljer att enbart marknadsföra sig genom sina rent ekonomiska förtjänster. Och de är – också inon ramen för konventionell ekonomi – blygsamma.

TCO har i Sverige påstått, att tjänstemän skulle "tjäna" 10 000 kr om året på EG. Men det finns konventionella svenska tillväxtekonomer, som inte är så säkra på att just EG är Sveriges räddning. Rudolf Jalakas, pensionerad f.d. chefsekonom på Handelsbanken, har t.ex. konstaterat, att hela idén om behovet av en stor hemmamarknad (d.v.s. EGs "inre marknad") måste vara en myt, eftersom det ju är länder med de minsta hemmamarknaderna, som har det högsta välståndet, t.ex. Schweiz och de nordiska länderna. Om Cecchini-rapportens BNP-spådomar säger han: "Det är så litet att det ryms inom felmarginalen" (Arbetet 25/11). Sven Svartling, VD för Stockholms Handelskammare, har varnat för en "fixering vid EG-marknaden" och påmint om att det finns andra viktiga marknader i borte Asien, USA eller u-länderna (Smålandsposten 12/11 -88).

I själva verket håller EG på att utvecklas till en handelspolitisk fästning. Handelskriget mellan USA och EG om kötthandeln visar, att det finns klara gränser för EGs frihandel. Allt oftare diskuteras nu i den internationella ekonomiska pressen begreppet "Fortress Europe". Man ser EG som en liberal hemmamarknad med taggarna utåt. Att komma med i EG må således betyda – strikt liberalt – att få tillgång till en stor marknad, där svensk industri redan är etablerad på samma villkor som hemmaföretagen. Men det betyder också att "låsas" in i EG i förhållande till resten av världen

och att bli tvingad att medverka i EGs handelskrigsåtgärder mot – ur svensk synvinkel – tredje part.

”Förutom en anpassning till EGs yttre tullmur skulle Sverige behöva tillämpa hela uppsättningen av EGs icke-tariffära handelshinder mot länder utanför Västeuropa, t.ex. Japan och u-länderna” (Carl B Hamilton i Europa och Sverige s 52).

”I handelspolitiken gentemot u-länder blir Sverige i praktiken hårt samordnat med EG i dess avtal med 66 u-länder inom Lome-konventionen” (Carl B Hamilton i Europa och Sverige s 52).

Mot den bakgrunden är tanken på att Sverige skall begära att få ingå tullunion med EG oacceptabel.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att Sverige inte bör ansluta sig till EGs tullunion,
2. att Sverige inte bör delta i ”handelskrig” tillsammans med EG,
3. att Sverige bör bibehålla och stärka sin handelspolitiska rörelsefrihet i förhållande till samtliga världens marknader.

Stockholm den 24 januari 1989

Inger Schörling (mp)

Per Garthon (mp)

Claes Roxbergh (mp)